

§ 10.

Den Hjælp, der af det Offentlige ydes til en Trængende, for hvis Bedkommende en Anden ifølge de foregaaende Paragrafer er pligtig til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, betragtes som oppebaaren af denne selv og medfører for ham de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger, forsaavidt han ikke er i Stand til at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser overfor det Offentlige eller modvillig har unddraget sig sin Forsørgelsespligt.

Engen Overenskomst, hvorved den af de foregaaende Paragrafer flydende Forsørgelsespligt helt eller delvis er overført paa en Anden, eller hvorved en Forsørger helt eller delvis har traakrevet sig Forsørgelsesretten, kan lige overfor det Offentlige frigjøre den efter Lovens Forpligtelse.

§ 11.

Saa længe en Hustru ikke er endelig skilt fra sin Mand, kan det, forsaavidt hun har særegne Midler eller Indtægter, paalægges hende at komme Manden til Hjælp i hans Trang. Fremdeles kan det udover Tidsgrænsen for den i de foregaaende Paragrafer hjemlede Forsørgelsespligt paalægges Forældre i Trangstilsælde at understøtte deres ægte Børn, Moderen hendes uægte Børn og Adoptivforældrene deres Adoptivbørn, ligesom det ogsaa kan paalægges ægte Børn i Trangstilsælde at understøtte deres Forældre og uægte Børn deres Moder. Forpligtelsen hviler først paa Hustruen og derefter paa de øvrige af de nævnte Paarørende, saaledes at Bidraget fordeles paa disse efter deres større eller mindre Evne.

Om det skal paalægges Noget i Overensstemmelse med denne Paragraf at yde Hjælp, hvormeget han skal udrede, og hvorledes Hjælpen skal erlægges, afgjøres af Overøvrigheden for det Sted, hvor den Forpligtede har sit Ophold (Amtmanden og i Kjøbenhavn Overpræsidenten). Ved Afgjørelsen heraf har Overøvrigheden at tage i Betragtning de mulige Grunde, hvorfor saadan Hjælps frivillige Ydelse negtes, samt derhos nøie at overveie de Paagjældendes hele økonomiske Forfatning og at iagttage, at der ikke paalægges dem Bidrag, naar de ved at udrede disse vilde komme til at savne det Fornødne til passende Underholdning for dem selv og Opfyldelse af den dem ellers paahvilende Forsørgelsespligt. Naar et Fattigvæsen vil gjøre Krav af den heromhandlede Bestaaenhed gjældende, jfr. § 13, har det at fremskaffe de fornødne Oplysninger, for at det kan afgjøres, om den, hos hvem Bidrag søges, kan taale at udrede det, saasom ved Attester fra Underøvrigheden, Præsten og andre med Bedkommendes Forhold bekendte troværdige Personer, ligesom der altid bør gives den, hvem Bidraget søges paalagt, Leilighed til at erklære sig forinden Sagens Afgjørelse. Opholde de Personer, hos hvem Bidrag søges, sig i forskellige Overøvrighedsdistrikter, fastsættes hver Enkelt Bidrag af Paagjældendes Overøvrighed, forsaavidt efter forudgaaende Korrespondance imellem Overøvrighederne Enighed mellem disse er opnaaet om Størrelsen af hver Enkelt Bidrag; i modsat Fald fastsættes Bidragets Størrelse af Justitsministeren.

De engang fastsatte Bidrag til Paarørendes Underholdning kunne paa Grund af Forandringer i den Understøttedes eller den Bidragydendes Formuevilkaar forhøjes, nedsættes eller ganske frasendes.

Det, der ifølge denne Paragraf er ydet til en Paarørendes Underholdning, kan den Bidragydende under samme Betingelser som Fattigvæsenet (§ 34) fordrø erstattet hos denne i hans levende Live eller i hans Dødsbo, og saaledes, at dette Kravs Fyldestgørelse gaaer forud for Fattigvæsenets.